

Udateret. Muligvis slut februar 1903

SENDER

Olivia Holm-Møller

RECIPIENT

Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Brevet er udateret, men i et brev dateret 30.9.1903 sender Olivia Holm-Møller et regnskab til Thora og Signe Constantin-Hansen, hvor det fremgår at hun har taget 10 kr. fra Signe i slutningen af februar 1903. Det kan muligvis være de 10 kr. som omtales i nærværende brev.

Mentioned people:

Julius Holm-Møller

Alexander Christian Paulsen

Archive:

Holstebro Kunstmuseum

TRANSCRIPTION

Kære Thora og Signe!

Rigtig mange Tak!

Jeg maa skynde mig at sige, at jeg har 10 Kr for meget i mit Regnskab, det vil altsaa sige, at jeg har faaet 25 Kr. af Signe, jeg husker slet ikke hvornaar, men jeg maa jo have faaet dem, og Signe manglede jo ogsaa 10. Det vil dog ingenlunde sige at jeg har dem for mange i min Pung, den indeholder kun 9, som skal strække til alt hele Maaneden, saa du faar dem ikke før næste, men nu ved du altsaa hvor de er.

Julius er her, han kom og overraskede mig i Eftermiddag, vi bestemte stolt, at blive oppe hele Natten til Kl. 3, saa skal han rejse, men nu Kl. ½12 er Fyren søvnig og sover på min Brix, jeg er egentlig lidt ked af at jeg ikke fik ham paa Højskolehjemmet i ordentlig Tid, men hvad, jeg havde glædet mig saa meget til at sludre med ham hele Natten og nu har jeg da ogsaa dækket ham godt til, saa haaber jeg jo ikke han tager Skade, han ser saa rask ud, at det er umuligt at huske, han er syg. Det er morsomt at have ham, om han ogsaa sover, men jeg maa jo vaage til Kl 3.
- Det var Lørdag Nat, jeg kom ikke længere i Skrivelsen, Julius vaagnede, og vi havde det rigtig rart Resten af Natten, men nu er det Lørdag, og jeg kan ikke skrive Breve, det er rent forbistret, for jeg vilde virkelig gærne.

Vi kom godt hjem Ungen og jeg, og saa

fulgte jeg med Hr. og Fru Poulsen hjem. Om
Føret tillader det cykler jeg i Morgen 3 Mil
ud i Landet til en gammel Tante jeg har,
- man maa jo muntre sig en Smule!
Mon man i Paradis aldrig plages af en
Sygdom der meget ligner Livslede.
Gør man det, vil jeg hellere dumpe ned
i et sort Hul, hvor man hverken ser,
hører, føler eller lever.
Jeg haaber det blir Regnvejr i Morgen
og da vil jeg være drabelig flittig,
det vil sige: jeg bestiller alligevel ikke noget
men er alligevel optaget af dette Ingenting.
Nu synes jeg, jeg er færdig, og har dog
dog ikke skrevet noget.
Glasset med Syltetøj var knust - bogstavelig -
deraf følger at jeg ganske selv maa spise
Indholdet og endda uden Brød for
at passe på Skaarene, for dersom
man spiser dem skærer de Tarmene
i stykker, det tør jeg ikke risikere for
Jer andre. Min Kaabe gaar godt,
Hatten vistnok mindre godt, men begge
Dele i forening med mig vækker en
ganske lille Smule Opmærksomhed.
- Aa herregud hvor jeg foragter mig selv
og alle de andre!
Farvel! Det er Sørens med den 10 Krone
mon Signe nu kalder mig Tyv. Havde du
den Aften Mistanke om, at det var mig der
havde faaet den?

[påskrift]

Olivia 1903

Oldemoder rejser hjem i Julen. Vi ser
hende for Resten aldrig.

Kære Thom og Sine!

Regly mange Tak!

Jeg maa skynde mig at sige, at
i har 10 Kr. for meget i mit Reguskat,
det vil allena sige, at i har faaet
25 Kr. af Sine, i huske det ikke
hvornaa, men i maa i haan faaet
dem, og Sine mangfede dem i
rygsaa. Det vil dog ingensinde
sige at i har dem for mange i min
Ting, den indeholder kun 9, som
skal strække til alt hele Maanedet,
saar du faar dem ikke for
meste, men nu ved du altsaa hvor
de er.

fuldind, hvor han kom og overraskede
mig i Eftermiddag, vi bestemte stolt
at bin oppe hele Natten, men vi ^{ikke} ^{naa} ^{det} ^{ikke}
kl. 12.30 er fyren stuvet og var paa
min Bror, jeg er egentlig lidt ked af
at jeg ikke fik ham paa Højstet i hjemmet
i ordentlig Tid, men hvad, jeg havde
glædet mig saa meget til at stilles
med ham hele Natten og vi har
vi da ogsaa dækket ham godt til,
saa haaber jeg, jeg ikke har lagt Skade,
han var saa rask ved, at det er temmelig
at tænke, han er syg. Det er uoverskueligt
at have ham, som han ogsaa
sore, men jeg saa jo meget til kl. 3

— Det var Søndag Nat, vi kom ikke længere
i Skovlen, fuldind var med og vi

havde det rigtig som Pleken af Natten, men
vi i det Søndag, og jeg kan ikke skrive
Brev, det er meget forvirret, for jeg vilde
mødt gøre.

Vi kom da godt hjem Klagen og jeg, og saa
fulgte jeg med de og min Poulens søster. Der
Fors tillader det sig, jeg i Morgen 3. del
ud; tænkt til en gave med Tante, jeg har
— men saa jeg minner mig en Smule!

Men saa i Prædiken altid plager af en
dyd som det muligt bliver Tilstede.

Deri saa det vil jeg helst tænke med
i et roligt Hoved, hvor man kan se,
hvort, for det kan.

Jeg haaber det for Bygningen i Morgen
og da vil jeg være temmelig flittig.

Det vil jeg i betragtning af alleve det
men i almindelighed meget glad af alleve det.

Nu siger is, is er færdig, og her dog
dog ikke skudt noget.

Glæmt med Lykkevej en kær - bryllup -
da af følger at is ganske selv maa spise
indholdet - og endda inden Brød for
at gaae paa Skarve, for derom
man spise den skov de Tanne
i skytten, det lor is ikke visker for
for andre. Min Kaar gaa godt,
Hallen vistnok mindre godt, men bygger
Dre i Forming med mig vedde en
ganske lilla Lunde Qumakson hed,
- la Herregud her is frager mig selv
og alle de andre!

Forsel! Det er Lorus med den 10 km
mon Lorus mi holder mig 75. Harde den
den Alen Miletank om, at det var mig de
holdt færdig den?

Olivia 1903.

Oldemader rejser hjem i Jule. Vi ser
hende for Rosten aldrig.